

**CURTEA
DE APEL CHIȘINĂU**

2043, mun. Chișinău, str. Teilor 4
www.instante.justice.md; e-mail: cac@justice.md
Tel. (022) 409-209; Fax: (022) 635-355

**CHISINAU
COURT OF APPEAL**

4 Teilor str., Chișinău 2043
www.instante.justice.md; e-mail: cac@justice.md
Tel. (022) 409-209; Fax: (022) 635-355

Curtea Constituțională a Republicii Moldova

Mun. Chișinău, str. Alexandru Lăpușneanu, nr. 28, MD-2004

În conformitate cu prevederile art. 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituție, Hotărârii Curții Constituționale nr. 2 din 09.02.2016, Vă expediem sesizarea despre verificarea constituționalității sintagmei “în termen de 10 zile” din textul dispozițiilor art. 313 alin. (3) Cod penal.

Anexă:

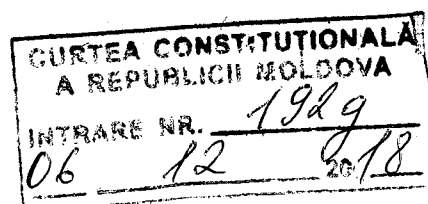
- Cererea privind sesizarea Curții Constituționale a Republicii Moldova în vederea verificării constituționalității sintagmei “în termen de 10 zile” din textul dispozițiilor art. 313 alin. (3) Cod penal pe 9 file;
- Copia încheierii Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 27 noiembrie 2018 , privind admiterea cererii privind ridicarea excepției de neconstituționalitate pe 2 file;

Cu înalte considerațiuni,

**Judecătorul
Curții de Apel Chișinău**

ex: Ș. Doina
tel: 0(22) 635 336

Alexandru Gafton

p/ Curtea Constituțională

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA

str. Alexandru Lăpușneanu nr. 28,
Chișinău MD 2004,
Republica Moldova

SESIZARE

PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE

prezentată în conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) și lit. g) din Constituție

I - AUTORII SESIZĂRII

1. Nume/ Prenume: Dron Ion
Ocupația: Avocat
Adresa: MD-2005, str. Bănulescu Bodoni 57/1 bir. 421, mun. Chișinău,
Telefon/ email: + 37369122510; +37369187772; idron@yahoo.com

II - OBIECTUL SESIZĂRII

Articolul 313 alin.(3) din Codul de procedură penală, mai exact a sintagmei „*în termen de 10 zile*”. Dispozițiile contestate prevăd că, plângerea împotriva acțiunilor și actelor ilegale ale organului de urmărire penală și ale organelor care exercită activitate specială de investigații poate fi înaintată, *în termen de 10 zile*, judecătorului de instrucție la locul aflării organului care a admis încălcarea.

III - CIRCUMSTANȚELE CAUZEI EXAMINATE DE CĂTRE INSTANȚA DE JUDECATĂ.

În fapt, la 29 august 2009, Popușoi Anatol prin reprezentantul Colesnic Valentina a depus o plângere la Procuratura sectorului Buiucani Chișinău pentru pornirea urmăririi penale pe motiv de falsificare a probelor în cadrul unui proces civil. Proces prin care consideră că ilegal a fost deposedat de un apartament cu 2 camere și investițiile de 28.000 euro.

La 01 decembrie 2014, procurorul din procuratura sectorului Buiucani mun. Chișinău a dispus începerea urmăririi penale conform elementelor infracțiunii prevăzute la art.310 Cod penal.

La 28 septembrie 2017, procurorul din procuratura mun. Chișinău, Oficiul Buiucani, Ruslan Perevoznic a emis o ordonanță prin care a dispus *scoaterea de sub urmărirea penală a învinutului Orlov Fiodor și a învinutei Grigoriev Eugenia din motiv că fapta imputată nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art.310 Cod penal și clasarea procesului penal nr.2014033351.*

La 17 octombrie 2018, prin intermediul reprezentantului Colesnic Valentina, ordonanța în cauză a fost contestată la Procurorul ierarhic superior din cadrul procuraturii Oficiului Buiucani, Chișinău.

Contestația din 17 octombrie 2017 a fost respinsă la 01 noiembrie 2017 de către procurorul adjunct al procurorului-șef al Procuraturii mun. Chișinău, șef al Oficiului Buiucani Eduard Mașnic.

Potrivit materialelor cauzei, Ordonanța din 01 noiembrie 2017 a fost expediată de către procuror reprezentantului Colesnic V. în aceeași zi prin adresa nr.01-9589 cu mențiunea că”...*în cazul în care nu sunteți de acord cu motivele expuse în ordonanța indicate supra, aveți dreptul de a o contesta judecătorului de instrucție..... În termen de 10 zile de la data în care ați primit prezentul răspuns*”

Potrivit notificării conținute la materialele dosarului, în posesia ordonanței din 01 noiembrie 2017 Popușoi A. a intrat pe 28 februarie 2018, prin intermediul reprezentantului Colesnic Valentina.

În termen de 10 zile de la intrarea în posesia, mai exact pe 7 martie 2018, ordonanța procurorului ierarhic superior din 01 noiembrie 2018 a fost contestată la judecătorul de instrucție.

La 18 iulie 2018, prin încheierea nr.10-134/18 judecătorul de instrucție din judecătoria Chișinău (Buiucani) a dispus: ” *se respinge plângerea depusă de reprezentantul petiționarului Popușoi Anatolie, Colesnic Valentina, împotriva ordonanței procurorului în Procuratura municipiului*

Chișinău, oficiul Buiucani, Ruslan Perevoznic, din 28 septembrie 2017, de scoatere de sub urmărirea penală și ordonanței procurorului adjunct al procurorului –șef al Procuraturii municipiului Chișinău, șef al oficiului Buiucani, Eduard Mașnic din 01 noiembrie 2017 de respingere a plângerii, ca fiind depusă în afara termenului de 10 zile prevăzut de art.313 alin.(3) din codul de procedură penală.”

Motivarea respingerii cererii de contestare a ordonanțelor în cauză pornește de următoarele raționamente:” argumentul invocat de către reprezentantul petiționarului în plângere, precum că, ordonanța procurorului ierarhic superior a primit-o abia la data de 28 februarie 2018, nu poate fi reținut drept plauzibil ce către instanță. Or, instanța determină că, chiar și dacă reprezentantul petiționarului nu ar fi primit în termen răspuns la plângerea adresată procurorului ierarhic superior în condițiile art.229-1 din Codul de procedură penală, oricum termenul de 10 zile prevăzut la art.313 alin.(3) din codul de procedură penală, începe să curgă de la data la care termenul de 15 zile prevăzut la art.299 alin.(1) din Codul de procedură penală, s-a consumat, plus 3 zile.”

În termenul stabilit de dispozițiile art.313 alin.(6) din Codul de procedură penală, încheierea judecătorului de instrucție nr.10-134/18 din 18 iulie 2018 în interesele lui Popușoi A. a fost atacată cu recurs de către avocatul Dron Ion la Curtea de Apel Chișinău

În cadrul ședinței Curții de Apel pentru judecarea cererii de recurs avocatul Dron Ion a depus cererea de ridicare a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor articolului 313 alin.(3) din Codul de procedură penală.

IV - EXPUNEREA PRETINSEI SAU A PRETINSELOR ÎNCĂLCĂRI ALE CONSTITUȚIEI, PRECUM ȘI A ARGUMENTELOR ÎN SPRIJINUL ACESTOR AFIRMAȚII

Sintagma ”în termen de 10 zile” din textul dispozițiilor art.313 alin.(3) din Codul de procedură penală contravine articolului 7, articolului 23 alin.(2), articolului 119 din Constituție, precum și articolului 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (Expunerea argumentelor este pe 4 file alăturate la prezenta sesizare)

V - CERINȚELE AUTORULUI SESIZĂRII

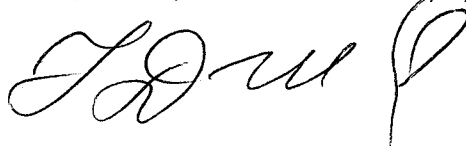
Curtea Constituțională să declare neconstituțională sintagma ” în termen de 10 zile” din textul dispozițiilor articolului 313 alin.(3) din Codul de procedură penală

VI – LISTA DOCUMENTELOR

1.Expunerea pretinsei încălcări a Constituției și argumentele în sprijinul acestor afirmații – 4 file;

Semnat, 23 noiembrie 2018

Dron Ion, avocat, în interesele lui Popușoi Anatol

EXCEPȚIE DE NECONSTITUȚIONALITATE

Această excepție de neconstituționalitate are ca obiect art.313 alin. (3) din Codul de procedură penală, mai exact a sintagmei „*în termen de 10 zile*„. Dispozițiile legale pe care le contestăm în fața Curții Constituționale prevăd că, *plângerea împotriva acțiunilor și actelor ilegale ale organului de urmărire penală și ale organelor care exercită activitate specială de investigații poate fi înaintată, în termen de 10 zile, judecătorului de instrucție la locul aflării organului care a admis încălcarea.*

Din punctul nostru de vedere, în condițiile în care legislatorul omite să indice cu precizie data de la care curge acest termen, *de 10 zile*, fie de la data contestării acțiunilor, fie de la data expirării termenului de examinare a contestației, fie de la data adoptării unei hotărâri pe marginea plângerii prealabile, fie de la data comunicării actului adoptat de către procuror/procurorul ierarhic superior, problema abordată derivă din *neclaritatea* sintagmei în cauză și nu din interpretarea și aplicarea eronată a legii, așa cum invocă autorul hotărârii instanței de judecată contestate la Curtea de Apel.

Considerăm că textul acestei dispoziții în redacția actuală, mai exact sintagma „*în termen de 10 zile*” nu corespunde standardelor de calitate ale actului normativ, în speță a cerințelor *de claritate și de previzibilitate* a legii și, în acest sens, contravine articolului 7, articolului 23 alin.(2), articolului 119 din Constituție, precum și articolului 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Potrivit articolului 7 din Constituție Constituția Republicii Moldova este Legea ei Supremă. Nici o lege și nici un alt act juridic care contravine prevederilor Constituției nu are putere juridică. Dispozițiile articolului 23 alin.(3) din Constituție prescriu că statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle, iar dispozițiilor art.119 garantează că împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și organele de stat competente pot exercita căile de atac, în condițiile legii.

În continuare, voi prezenta analiza sintagmei „*în termen de 10 zile*” din textul dispozițiilor art.313 alin.(3) Cod de procedură penală în raport cu standardele de claritate și predictibilitate recunoscute de către Curtea Europeană și Curtea Constituțională.

1. Standarde soft law: Exigențele statului de drept presupun, *inter alia*, asigurarea legalității și a *certitudinii juridice*. (Raportul privind preeminența dreptului, adoptat de Comisia de la Veneția la cea de-a 86 sesiune plenară, 2011, § 41).

2. Standardele stabilite de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului în această materie:

În cauza Rotaru c. României, Curtea Europeană a statuat că „o norma este previzibilă numai atunci când este redactată cu suficientă precizie, în așa fel încât să permită oricărei persoane - care, la

nevoie, poate apela la consultanța de specialitate - să își corecteze conduita”, iar în cauza Sunday Times c. Regatului Unit, Curtea Europeană a decis că „[...] cetățeanul trebuie să dispună de informații suficiente asupra normelor juridice aplicabile într-un caz dat și să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, consecințele care pot apărea dintr-un act determinat”.

În acest context, Curtea reține: conținutul actului normativ trebuie să permită persoanei interesate să prevadă în mod rezonabil conduita pe care trebuie să o adopte, claritatea și previzibilitatea fiind elemente sine qua non ale constituționalității unei norme. De asemenea, legea trebuie să reglementeze în mod unitar, să asigure o legătură logico-juridică între dispozițiile pe care le conține, iar în cazul unor instituții juridice cu o structură complexă să prevadă elementele ce disting particularitățile lor, iar ”utilizarea unor concepte și a unor criterii prea vagi în interpretarea unei prevederi legislative conduce la incompatibilitatea acesteia cu cerințele clarității și previzibilității, în privința efectelor sale” (cauza Liivik v. Estonia, 25 iunie 2009, §§ 96-104).

3. Standardele stabilite de către Curtea Constituțională:

În Hotărârea nr. 26 din 23 noiembrie 2010, Curtea Constituțională a reținut că: „Pentru a corespunde celor trei criterii de calitate – accesibilitate, previzibilitate și claritate – norma de drept trebuie să fie formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite. În caz contrar, cu toate că legea conține o normă de drept care aparent descrie conduita persoanei în situația dată, persoana poate pretinde că nu-și cunoaște drepturile și obligațiile. Într-o astfel de interpretare, norma ce nu corespunde criteriilor clarității este contrară art.23 din Constituție, care statuează obligația statului de a garanta fiecărui om dreptul de a-și cunoaște drepturile.”

Pentru ca legea să îndeplinească cerința de previzibilitate, ea trebuie să precizeze cu suficientă claritate întinderea și modalitățile de exercitare a puterii de apreciere a autorităților în domeniul respectiv, ținând cont de scopul legitim urmărit (*Sissanis v. România*, 25 ianuarie 2007, § 66). O putere discreționară care nu este delimitată, chiar dacă face obiectul controlului judiciar din punct de vedere formal, nu trece de testul previzibilității. Aceeași concluzie este valabilă și pentru puterea discreționară nelimitată a instanțelor judecătorești (HCC nr. 28 din 23 noiembrie 2015, § 61).

La fel Curtea Constituțională a stabilit că legislatorul are obligația fundamentală să redacteze textul legal cu suficientă claritate, pentru ca orice persoană să poată realiza care sunt acțiunile sau inacțiunile care intră sub incidența lui. (HCC nr. 12 din 14 mai 2018, §§ 35, 36).

4. Existența unei ingerințe:

Considerăm că redacția actuală a sintagmei ” *în termen de 10 zile*”, din textul dispozițiilor art.313 alin(3) din Codul de procedură penală, poartă un caracter lipsit de precizie la capătul ce ține de data de la care curge acest termen și, în consecință, această omisiune constituie o ingerință clară în

drepturile garantate de articolul 7, articolul 23 alin.(2), articolul 119 din Constituție, precum și de articolul 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

5. Existența unei legi care permite ingerința:

Potrivit dispozițiilor articolului 313 alin.(3) din Codul de procedură penală, plângerea împotriva acțiunilor și actelor ilegale ale organului de urmărire penală și ale organelor care exercită activitate specială de investigații poate fi înaintată, *în termen de 10 zile*, judecătorului de instrucție la locul aflării organului care a admis încălcarea.

6. Existența unui scop legitim pe care urmărește să-l realizeze ingerința și necesitatea acesteia într-o societate democratică:

Potrivit circumstanțelor de fapt ale speței pe rol în instanța de fond, 9 ani de zile cererea lui Popușoi Anatol de pornire a urmăririi penale, pe motiv de prezentare a probelor false în cadrul unui proces civil, se află pe rol la procuratura Chișinău (Buiucani). Odată pornită, la 01.12.2014, urmărirea penală a fost încetată prin ordonanța procurorului la 28 septembrie 2017, cu clasarea procesului penal și scoaterea de sub învinuire a persoanelor.

În acest context, Curtea Europeană a reiterat în jurisprudența sa că, persoana în privința căreia se desfășoară o procedură penală este în drept să beneficieze de o diligență, în special în partea ce ține de examinarea cazului său. Astfel, previzibilitatea actului normativ este în strânsă legătură cu garanțiile unui proces echitabil, care sunt concepute pentru a evita plasarea unei persoane, pentru o perioadă îndelungată, într-o stare de incertitudine referitoare la rezultatul examinării cauzei (cauza Nakhmanovich c. Rusiei, hotărârea 2 martie 2006, § 89, cauza Hajibeyli c. Azerbaidjanului, hotărârea 10 iulie 2008, § 51).

Tot aici, Curtea menționează că legislația referitoare la formalitățile și termenele care trebuie respectate pentru a formula un recurs, vizează asigurarea bunei administrări a justiției și respectarea, în special, a principiului securității juridice (*Cañete de Goñi împotriva Spaniei*, pct. 36). Astfel, reglementarea în cauză sau aplicarea acesteia nu trebuie să împiedice justițiabilul să se prevaleze de o cale de atac disponibilă (*Miragall Escolano și alții împotriva Spaniei, Zvolsky și Zvolska împotriva Republicii Cehe*, pct. 51).

Pentru ca dreptul la un proces echitabil să nu rămână teoretic și iluzoriu, normele juridice trebuie să fie clare, precise și explicite, astfel încât să îl poată avertiza în mod neechivoc pe destinatarul acestora asupra gravității consecințelor nerespectării enunțurilor legale pe care le cuprind.

În această ordine de idei, din punctul nostru de vedere, ne indicarea datei de la care curge termenul de 10 zile stabilit de art.313 alin.(3) pentru contestație, constituie o omisiune legislativă contrară Constituției. Or, anume această omisiune este cea care generează, *eo ipso*, încălcarea dreptului

constituțional al persoanei de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle (art. 23 alin.(2), generează încălcarea dreptului de a folosi căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești (art.119) și, în consecință, încălcarea dreptului la un proces echitabil.

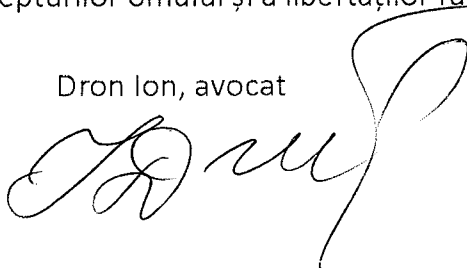
Curtea Constituțională a stabilit că, pentru ca legea să îndeplinească cerința de previzibilitate, ea trebuie să precizeze cu suficientă claritate întinderea și modalitățile de exercitare a puterii de apreciere a autorităților în domeniul respectiv, ținând cont de scopul legitim urmărit (*Sissanis v. România*, 25 ianuarie 2007, § 66). O putere discreționară care nu este delimitată, chiar dacă face obiectul controlului judiciar din punct de vedere formal, nu trece de testul previzibilității. Această concluzie este valabilă și pentru puterea discreționară nelimitată a instanțelor judecătorești (HCC nr. 28 din 23 noiembrie 2015, § 61).

Prin urmare, redacția actuală, destul de vagă, a sintagmei "*în termen de 10 zile*" din textul art.313 alin.(3) Cod procedură penală acordă instanței de judecată o marjă largă de discreție, fapt care poate genera interpretări excesive, arbitrare și, în consecință, o practică judiciară neunitară care pe cale de consecință duce la încălcarea principiului supremației Constituției și a legii, principiu consacrat în articolul 7 din Constituție.

Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială. Imprecizia însă a sintagmei "*în termen de 10 zile*", din textul art.313 alin.(3) Cod procedură penală, constând în lipsa stabilirii cu suficientă claritate data de la care curge acest termen, afectează, pe cale de consecință, garanțiile constituționale și convenționale care caracterizează dreptul la un proces echitabil.

În temeiul celor relatate mai sus, suntem de părerea că sintagma "*în termen de 10 zile*", din textul dispozițiilor art.313 alin(3) din Codul de procedură penală caracterizată printr-o tehnică legislativă deficitară, nu întrunește exigențele de claritate și previzibilitate și sunt astfel incompatibile cu principiul fundamental privind respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor, prevăzut de 7 din Constituție, cu dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle, prevăzut de art.23 alin. (2) din Constituție și cu dreptul de a folosi căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești, prevăzut de articolul 119 din Constituție, precum și cu dreptul la un proces echitabil prevăzut de art.6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Dron Ion, avocat

ÎNCHEIERE
În numele Legii

27 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău, în componența:

Președintele ședinței de judecată

Judecătorii

Grefier

Cu participarea:

Procurorului

Avocatului

Părțile interesate

Gafton Alexandru și Morozan Ghenadie

Istrati Andrian

Belîi Grigore

Dron Ion

Grigoriev Eugenia și Orlov Fiodor

juducând în ședință închisă, în ordine de recurs, cererea avocatului Dron Ion privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a sintagmei „în termen de 10 zile” din textul dispozițiilor art. 313 alin.(3) din Codul de procedură penală, în vederea corespunderii prevederilor articolelor 7, 23 alin.(2) și 116 din Constituția Republicii Moldova,

Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău,

CONSTATĂ:

1. La data de 07 martie 2018, reprezentantul petiționarului Popușoi Anatolie, Colesnic Valentina, a înaintat o plângere în ordinea art.313 din Codul de procedură penală, împotriva ordonanței procurorului în Procuratura municipiului Chișinău, oficiul Buiucani, Ruslan Perevoznic, din 28 septembrie 2017, de scoatere de sub urmărire penală și ordonanței procurorului adjunct al Procurorului-șef al Procuraturii municipiului Chișinău, șef al oficiului Buiucani, Eduard Mașnic din 01 noiembrie 2017 de respingere a plângerii.
2. Prin Încheierea Judecătoriai Chișinău, sediul Buiucani din 18 iulie 2018 a fost respinsă plângerea depusă de reprezentantul petiționarului Popușoi Anatolie, Colesnic Valentina, împotriva ordonanței procurorului în Procuratura municipiului Chișinău, oficiul Buiucani, Ruslan Perevoznic, din 28 septembrie 2017, de scoatere de sub urmărire penală și ordonanței procurorului adjunct al Procurorului-șef al Procuraturii municipiului Chișinău, șef al oficiului Buiucani, Eduard Mașnic din 01 noiembrie 2017 de respingere a plângerii, ca fiind depusă în afara termenului de 10 zile prevăzut la art.313 alin.(3) din Codul de procedură penală.
3. Nefiind de acord cu încheierea adoptată, la 27 iulie 2018 avocatul Dron Ion a înaintat cererere de recurs, prin care solicită casarea integrală a încheierii judecătorului de instrucție din judecătoria Chișinău(Buiucani) nr.10-134/18 din 18 iulie 2018, pe marginea plângerii lui Popușoi Anatol în ordinea art.313 CPP, cu trimiterea cauzei spre judecare în fond în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

4. La data de 23.11.2018, prin intermediul cancelariei, avocatul Dron Ion a înregistrat cerere privind sesizarea Curții Constituționale cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate a sintagmei " în termen de 10 zile" din textul dispozițiilor art.313 a lin (3) din Codul de procedură penală, invocând că este caracterizată printr-o tehnică legislativă deficitară, nu întrunește exigențele de claritate și previzibilitate și sunt astfel incompatibile cu principiul fundamental privind respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor, prevăzut de 7 din Constituție, cu dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle, prevăzut de art.23 alin. (2) din Constituție și cu dreptul de a folosi căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești, prevăzut de articolul 119 din Constituție, precum și cu dreptul la un proces echitabil prevăzut de art.6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

5. În ședința instanței de recurs, avocatul Dron Ion a susținut cererea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate.

6. Procurorul Grigore Belii și părțile interesate Grigoriev .Eugenia și Orlov Fiodor au pledat pentru respingerea cererii înaintate.

7. Examinând materialele cauzei, în special a demersului în speță, ținând cont de opinia participanților la proces, Colegiul Penal consideră necesar de a admite cererea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate a sintagmei „în termen de 10 zile” din textul dispozițiilor art. 313 alin.(3) din Codul de procedură penală, în vederea corespunderii prevederilor articolelor 7, 23 alin.(2) și 116 din Constituția Republicii Moldova, din următoarele considerente.

8. Potrivit art. 7 alin. (3) Cod de procedură penală, dacă, în procesul judecării cauzei, instanța constată că norma juridică ce urmează a fi aplicată contravine prevederilor Constituției și este expusă într-un act juridic care poate fi supus controlului constituționalității, judecarea cauzei se suspendă, se informează Curtea Supremă de Justiție care, la rîndul său, sesizează Curtea Constituțională.

9. Pct. 83 din Hotărârea Curții Constituționale din 09.02.2016 prevede că verificarea constituționalității normelor contestate constituie competența exclusivă a Curții Constituționale.

10. Astfel, judecătorii ordinari nu sunt în drept să refuze părților sesizarea Curții Constituționale, decât doar în condițiile menționate la paragraful 82, care la rîndul său prevede că judecătorul ordinar nu se va pronunța asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, ci se va limita exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții și anume, dacă obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție; excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.

11. Pct. 107 din Hotărârea Curții Constituționale din 09.02.2016, prevede că în temeiul art. 135 alin. (1) lit. a) și lit. g), sesizarea privind controlul constituționalității unor norme ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze se prezintă direct Curții Constituționale, de către judecătorii/completele de judecată din cadrul Curții Supreme de Justiție, Curților de apel și judecătoriilor, pe rolul cărora se află cauza. O astfel de interpretare asigură principiul constituțional al independenței

tuturor judecătorilor și soluționarea cauzelor și supremația Constituției în procesul de apărare a drepturilor și libertăților fundamentale.

12. În acest context, Colegiul penal relevă că, potrivit Hotărârii Curții Constituționale din 23.02.2016 în contextul lit. c) pct. 2 al acesteia vizează una din solicitările avocatului Dron Ion în numele lui Popușoi Anatolie, înaintate în cadrul ședinței instanței de recurs, care a avut obiect de studiu recursul înaintat împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 18.07.2018, privind respingerea plîngerii petiționarului înaintată în ordinea art. 313 CPP, prezenta sesizare a fost înaintată de avocatul Dron Ion întemeind motivele în baza art.7, 23 alin.(2) și 116 din Constituție, iar obiectul excepției este cuprins de categoriile indicate la art.135 alin.(1) lit. b) din Constituție, este o normă a unui act legislativ, respectiv, circumstanțele în speță denotă întrunirea cerinței pct. 3 al paragrafului 82 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 09 februarie 2016, prin urmare cererea în vederea interpretării dispozițiilor art. 25 alin.(4) Constituției Republicii Moldova privind prisma Hotărârii Curții Constituționale din 23.02.2016 în contextul lit. c) pct. 2 al acesteia, și anume dacă sintagma „în termen de 10 zile” este compatibilă cu principal fundamental privind respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor prevăzute de art. 7, 23 alin.(2) și 116 din Constituție, urmează a fi admisă.

13. Totodată, Colegiul amintește că paragraful 81 din aceeași hotărâre a Curții Constituționale prevede că în momentul acceptării excepției de neconstituționalitate, judecătorul dispune, prin încheiere, suspendarea procesului. Curtea a reținut că suspendarea procesului pînă la soluționarea de către Curtea Constituțională a excepției de neconstituționalitate este necesară pentru a exclude aplicarea normelor contrare Constituției la soluționarea unei cauze.

14. Prin urmare, în speță, este evidentă aplicabilitatea paragrafului 81 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 09 februarie 2016, și anume suspendarea examinării recursului declarat împotriva încheierii privind respingerea plîngerii petiționarului înaintată în temeiul art. 313 Cod de procedură penală pînă la soluționarea de către Curtea Constituțională a excepției de neconstituționalitate.

11. În conformitate cu art. 7 alin.(3) și 342 Cod de procedură penală, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău,-

DISPUNE :

Admite cererea avocatului Dron Ion în numele lui Popușoi Anatolie.

Sesizează Curtea Constituțională în vederea verificării constituționalității sintagmei: ”în termen de 10 zile” din textul dispozițiilor art. 313 al. (3) CPP în raport cu normele articolele 7, 23 al. (2), 119 din Constituție cu suspendarea procesului pînă la soluționarea excepției de neconstituționalitate.

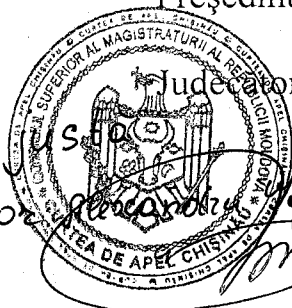
Încheierea nu este susceptibilă de atac.

Președintele ședinței

Iovu Gheorghe

Alexandru Gafton

Ghenadie Morozan

Copie
Judecătoria